

Dante Alighieri

Dante se je rodil v Firencah leta 1265 v vplivni družini, ki je pripadala stranki gvelfov. Ta se je nadalje delila na črne in bele gvelfe, med slednje je spadala tudi družina Alighieri. Dantejev oče, Alighiero di Bellincione, po zmagi gibelinov (nasprotniki gvelfov) v bitki pri Montapertiju ni utrpel nobenih posledic, kar kaže na znatno veljavo njegove družine. Dantejeva mati, Donna Bella degli Abati, je umrla, ko je bil Dante star 5 ali 6 let. Oče se je zatem kmalu poročil z Lapo di Chiarissimo Cialuffi, ki mu je rodila še dva otroke, Francesca in Tano.

Ko je bil star 12 let, so starši sklenili dogovorjen zakon s hčerko Emo iz družine Donati, s katero se je kasneje poročil in mu je rodila dva sina in hčerko. Čeprav za ljubezen njegovega življenja velja Beatrice Portinari, hči Folca Portinarija, ki jo je spoznal, ko je bila stara 9 let, vendar naj ne bi nikdar govoril z njo. Težko je ugotoviti večje podrobnosti o tej za italijansko kulturo zelo pomembni ljubezni, saj obstaja zelo malo virov o obstoju domnevne Beatrice, Dantejev literarni zapis pa je dejstveno skrajno nezanesljiv.

Po domnevni Beatricini smrti je Dante iskal uteho v klasični književnosti. V tem času naj bi stopil tudi v Frančiškov tretji red – nanj spominja vrv, s katero je prepasan v Božanski komediji in v naslavljanju sonca kot podobe Boga. Udeležil se je spora med glavnima meniškima redoma dominikancev in frančiškanov. Prvi so razlagali nauke mistike in svetega Bonaventure, zadnji pa so predstavljali nauke Tomaža Akvinskega. Beatrice v *Vicah* kasneje graja to filozofsko strast.

Hkrati pa Dante velja za največjega italijanskega pesnika srednjega veka, čeprav je bil tudi pisec proze, filozof in politični mislec. Ker je pisal v italijanščini za razliko od ostalih, ki so pisali v latinščini, velja za očeta italijanskega jezika .

Da bi se lahko ukvarjal s politiko, je postal tudi zdravnik in lekarnar, saj je zakon, izdan leta 1295, zahteval, da morajo plemiči, ki želijo prevzeti javni položaj, sodelovati v enem od Združenj umetnosti in obrti. Dante je zato vstopil v lekarniški ceh. Izbor poklica ni bil popolnoma neprimeren, saj so se v njegovem času knjige prodajale v lekarnah.

Aktivno je sodeloval v političnih bojih med gvelfi in gibelini in po zmagi sovražne strani leta 1302 je bil prisiljen do smrti živeti v pregnanstvu. Zagrenjen zaradi popolne prepuščenosti volji svojih sovražnikov ter zaradi neučinkovitosti in nebojevitosti nekdanjih zaveznikov, je začel pisati osnutke za svoje največje delo, Božansko komedijo, ki je njegovo avtobiografsko delo človeka, ki se želi izkopati z dna.

V času pregnanstva naj bi živel v Veroni, Parizu, morda celo v Oxfordu. Si je pa vseskozi želel vrniti nazaj v Firence - bolečino pregnanstva opisuje v XVII. spevu Raja. Nazadnje je živel v Raveni, kjer je dokončal Raj in kmalu zatem 13/14 septembra leta 1321 umrl, najverjetneje za malarijo. Pokopan je v cerkvi San Pier Maggiore, ki je bila kasneje poimenovana po sv. Frančišku. Na grobu so zapisane besede Dantejevega prijatelja Bernarda Canaccia:

parvi Florentia mater amoris
Firence, mati majhne ljubezni

